

Följ med till kohagen i Sierra Leone

Djuruppfödningssprojektet – hjälp till självhjälp

Sedan ett antal år tillbaka arbetar Vänföreningen Portee med att stödja en skola och flera utbildningsprogram för ungdomar i Sierra Leone, ett västafrikanskt land som fortfarande håller på att återhämta sig från ett grymt krig som varade i 10 år. Allt vi gör sker i nära samarbete med styrelsen i Sierra Leone. Det är de som vet vad som behövs och hur vi bäst lägger upp programmen. Det är också de som ser till att alla projekt blir verklighet. Vår främsta uppgift är att samla in de medel som behövs för varje insats.

Styrelsemedlemmarna i Sierra Leone har ett enormt driv och är riktiga eldsjälar, trots att de själva också lever i svår fattigdom. Vi ser också tydliga resultat när vi är på besök i byn Portee. Det går verkligen framåt och insatserna gör stor skillnad i människornas liv. Men det finns fortfarande mycket att göra...

Vårt mål är hela tiden att ge hjälp till självhjälp. Utbildningarna syftar till att deltagarna ska kunna försörja sig på egen hand när de är klara. Samma tanke vill vi också tillämpa på styrelsen i Sierra Leone. Vi vill ge dem en möjlighet att själva få ihop pengar att starta egna projekt med. I Sierra Leone är man naturligtvis med på detta och tanken föddes att starta ett djuruppfödningssprojekt i provinsen. Närmare bestämt ett projekt med kouppfödning i Sanda.

Vi ger ett bidrag som gör det möjligt för styrelsen att köpa in korna och anställa en herde. När försäljningen av kalvar sedan ger intäkter kan dessa användas av styrelsen i Sierra Leone för egna projekt – helt självständigt.

På väg till Sanda

På julmarknaden som Vänföreningen Portee anordnade i Café Portiken och på Collectum 2010 var det många som bidrog till projektet genom att köpa en ko. Pengarna räckte till egeninsatsen som vi behövde för att kunna få det stöd som Sida hade utlovat oss för projektet. Vi gav uppdrag till styrelsen i Sierra Leone att genomföra inköpen av korna och anställa herden vilket de gjorde nu i vår.

När vi reste till Sierra Leone i april 2011 passade vi på att åka till Sanda för att se hur det gick för projektet. Sanda ligger en bra bit inåt landet, nära gränsen till Guinea i norr. Att ta sig ditt mitt under torrperioden är verkligen ett äventyr.

Vi åker i en gammal minibuss där inredningen är helt borttagen och ersatt av några hårda bänkar med stålkant där vi sitter hoppackade i flera rader. Som tur är följer det med en mekaniker i bilen när man hyr den, och han verkar kunna alla knep för han får snabbt igång bilen igen varje gång den verkar ge upp.

Första delen av vägen, till gruvstaden Makeni, åker vi på asfalterade vägar. Det är någorlunda komfortabelt även om man känner av att man har suttit på hårda bänkar i 2,5 timme... I Makeni stannar vi för en bit mat och sedan går det vidare på små grusvägar. Bilen skuttar och hoppar runt på den inte allt för jämna vägen och det röda dammet som virvlar upp flyger in genom de öppna fönstren så att vi efter ett tag är helt röda allihop. Efter ytterligare 2,5 timme är vi framme i Sanda.

Sanda är en typisk afrikansk by där det står lerhyddor med halmtak längs huvudvägen. Det finns risfält och åkrar runt omkring byn och mellan husen står palmer, bananträd och mangoträd som dignar av frukt.

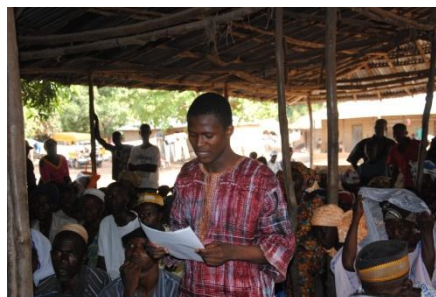
Byn hälsar välkommen

Vi blir välkomnade av en medlem i vår styrelse i Sierra Leone som kommer från denna by. Vi får en hink med vatten att spola bort det värsta av dammet med, vilket verkligen är välbehövt. Sedan går vi in i byn mot samlingsplatsen som finns under ett halmtak. Längs vägen ansluter sig fler och fler invånare från byn och kvinnorna sjunger för att välkomna oss.

På samlingsplatsen finns det bord framställda där vi ska sitta medan alla bybor samlas på bänkar framför oss. Alla viktiga personer i byn blir introducerade för oss och en ung man har fått i uppdrag att läsa upp ett brev på engelska som byn har sammanställt. Han är otroligt nervös, men han pratar bra engelska så det är lätt att förstå vad han säger. Han hälsar oss välkommen å byns vägnar och tackar för möjligheten till kouppfödningsprojektet. Det är uppenbart att det är en mycket stor händelse för byn. Även om alla har mat och tak över huvudet så finns det inte mycket mer och det är svårt att utveckla byn. Det finns mycket som skulle behöva göras och vi får en lista med de mest pressande sakerna:

- Brist på läkare och medicin på kliniken
- Brist på lärare och material i skolan
- Behov av en ny brunn för rent vatten till alla även under torrperioden
- Behov av fler toaletter
- Behov av att förbättra vägen till Sanda för att förenkla kommunikationen med omvärlden

Det här blir saker som förhoppningsvis ska kunna åtgärdas med hjälp av de pengar som kopjektet ska inbringa framöver.

Mötet med korna

Så är det äntligen dags att få se korna! Vi följer med alla byborna in i bushen, en liten bit bort från byn. Där har det byggts upp en stor rund hage av kvistar som har en dörröppning som stängs med stockar. I den finns 11 kvigor och en tjur. Sex av kvigorerna är redan dräktiga så snart kommer hagen att hysa 18 djur. Korna ser ut att må bra, även om de blir lite oroliga av att hela byn samlats kring deras hage.

Vid korna finns också herden. Han verkligen lyser av stolthet när han visar upp hagen och korna för oss. Han poserar också gladeligen framför den lilla halmhydda som finns bredvid hagen där han har en säng gjort av träpinnar med ett skycke över.

Herden går varje dag ut i bushen med korna där de fritt går runt för att beta. Han förser dem också med vatten och i hagen ligger ett stort block där korna kan slicka i sig lite välbehövligt salt.

Det är tydligt att herden tycker väldigt mycket om sitt jobb och att han tar hand om korna med stor omsorg. Han får betalning i form av en säck ris i månaden och när korna har kalvat kommer han också få en del av inkomsterna från mjölken. Resten av mjölkintäkterna och intäkterna från försäljningen av kalvar blir en viktig inkomstkälla för föreningen i Sierra Leone. Projektet bekostar också en veterinär och eventuell medicin om korna skulle behöva någon form av behandling. Även detta kommer dock på sikt att betalas av intäkterna som projektet ger.

På väg tillbaka till byn ser vi en man som har satt på sig styltor för att fira denna dag. Alla är glada, skrattar och sjunger. Det är verkligen en stor dag för byn och projektet har gett dem hopp om en bättre framtid.

**Ett stort tack till alla som köpte en ko på vår julmarknad 2010.
Det är ni som har gjort detta koprojekt möjligt!**